

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦਇਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ,ਜੇ.

ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਧਰਮ ਪਾਲ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2.

25 ਅਗਸਤ 1966 ਈ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1)(d)-ਕਿਰਾਇਆ ਨੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਇਆ ਲਗਾਤਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਸਾਲ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਬਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(I)(d) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।

ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ-ਜੱਜ, 3 ਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਬਲਰਾਜ ਬਹਿਲ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ. ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

1. ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-1, 11 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ, ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, 'ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ' ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ 16) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ?

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ। 10 ਪੁਰਤੀ ਪੁਰਸ਼-ਸਮ, ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ, ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ ਦਾ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ:

"... .. ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰੰਤਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 1 ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 (1882 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ, ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਂਟ-ਨੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਐਕਸ. PI, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ। 11 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ। 28 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PI, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ

3. ਇੱਕ ਲੀਜ਼, 1882 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਵਿਚ ਸਹੀ ਨਿਵਾਸ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। Utter, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਪਟੇਦਾਰ ਵਜੋਂ, ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਟੋਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ 1908 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1)(ਡੀ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ Ex Parte Voisey, In re Knight, (1882) 21 Ch D 442 ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੱਥ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ. Boyd v. Kreig, (1890) ILR 17 Cal 548 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੈਂਡ ਬਨਾਮ ਹਾਲ, (1877) 2

ਐਕਸ ਡੀ 355 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੀਨਿਊ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕੇਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮਦਦਗਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਬੇਨਿਨ ਮੇਨਾਹਿਮ ਯੂਸਫ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਪੋਲੀਓਲੋਗੋ, (1906) 8 ਬੋਮ ਐਲਆਰ 580, ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬੌਇਡ ਦੇ ਕੇਸ, (1890) ਆਈਐਲਆਰ 17 ਕੈਲ 548 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਮਰ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਬਲਦੇਨ ਸਿੰਘ, 97 ਪੁਨ ਰੇ 1915 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1916 ਲਹਿ 353) ਦੇ ਚੌਥੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-

"ਡੀਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮਕਾਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਲ, ਜਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਾਲ ਤੱਕ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 97 ਪੁਨ ਰੇ 1915 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1916 ਲਹ 383), ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਟਰਾ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, (1921) ILR 2 Lah 300- (AIR 1922 Lah 43) ਵਿੱਚ, ਝੌਂਪੜੀ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅੱਠ ਆਨੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਛੇ ਰੁਪਏ ਸਨ। ਨਿਮਾਣੀ (ਜੂਨ ਦੇ ਮਹੀਨੇ) ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਚਾਹੇ ਝੌਂਪੜੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਕਾਸ਼ੀ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਖਾਨ, ਏਆਈਆਰ 1922 ਆਲ 54 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਅੱਠ ਆਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਆਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸਾਲ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਆਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਤਫਾਕਿਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਦੂਸਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੱਲੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਣ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਦੇਵੀਦਾਸ ਜ਼ੋਕੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਅਲੂਵਾਲਾ ਬ੍ਰਦਰਜ਼, ਏਆਈਆਰ 1932 ਸਿੰਧ 217 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ, ਪਰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੇਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦੇਵੇ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੇਦਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੇਦਾਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਚਾਹੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਅਗਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮਝੌਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ

ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸੰਪੱਤੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਂਡ ਵੀ. ਹਾਲ, (1877) 2 ਐਕਸ ਡੀ 355 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਖਿਆ ਗਿਆ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ *ਸ਼ਿਓਪੋਲਮ ਬਨਾਮ ਬੁੱਧਰੀ ਨਾਥ*, (1872) 4 NWP 36 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਟੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫੁੱਟ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 1866 ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਮਾਰਥਾ ਪੂਲ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ, 68 ਪੁੰਜ ਰੇ 1886 ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਕਿੱਥੇ 1 ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਸਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 1 ਸਾਲ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਹੈ; ਪਰ ਮਿਆਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਉਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।" ਅਜਿਹੇ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। *ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਨਾਮ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਯਾਗ*, (1894) ILR 18 Bom 109 ਵਿੱਚ, ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟਾਈਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਇਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪੈਗੀ ਮਾਨੀਆ ਜਗਾ ਬਨਾਮ ਦੇਸਾਈ ਲੱਭੂਭਾਈ ਦਵਾਰਕਾਦਾਸ, (1900) 2 ਬੋਮ ਐਲਆਰ 488 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਫਰਮ ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼-ਤਾਜ-ਉਦ-ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ*, (1922) 66 ਇੰਡ. Cas 904 (Lah), ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ, ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਲੀਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਸੀ।

ਗਣਪਤ ਬਾਲਾਜੀ ਚੌਫਲੇ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰਚੰਦ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਜੇਵੇਰੀ, ਏਆਈਆਰ 1945 ਨਾਗ 102 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਣ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਿੜੇ, ਜੇ., *ਰਾਲੀਆ ਬਨਾਮ ਬੋਧ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1928 ਲਾ 937* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇੱਕ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: "ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਢਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਬੱਲਭ, ਏਆਈਆਰ 1914 ਸਾਰੇ 120 ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ 'ਮਿਆਦ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੇਦਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਖੁਦ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ", ਅਤੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ। ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

7. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1 ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ 1908 ਦੇ ਐਕਟ 16 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਜਿਸਟਰੀਯੋਗ ਹੈ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ. ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਡਰ ਆਫ ਰੈਫਰੈਂਸ ਮੈਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Parveen Rani, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।